

en mere smidig beslutningsproces i EU er en afgørende forudsætning for udvidelsen, og der er enighed om, at den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik skal være mere synlig, ligesom forbindelserne til Vestunionen skal styrkes. Frankrig og Tyskland har også her et fornuftigt forslag om, at personen, der skal stå i spidsen for denne del af EU-arbejdet, bør være en politiker. Det vil formentlig bringe mere dynamik ind i dette uhyre væsentlige politiske område.

Både forsvars-, udenrigs-, sikkerhedspolitikken og Vestunionen er af særlig interesse for de østeuropæiske lande. Netop de lande har efter den tid, hvor de var underlagt Warszawapagten, mærket, hvad det kommer til at betyde, når man ikke har kontrol over sine egne ydre grænser, og hvad det betyder med hensyn til tabt frihed indadtil.

Det er Venstres ønske og håb, at det næste halve års forhandlinger vil føre til et mere fremadrettet resultat, og heldigvis lægges der i topdekongklusionerne op til det. Der henvises i konklusionsteksten til brevet fra Kohl og Chirac, og dermed signalerer de 15 lande, at et mere vidtgående fransk-tysk ønske om Europas ydre og indre sikkerhed er vigtigt for regeringskonferencens endelige resultat. Der er altså intet, der tyder på, at statsministeren får ret i sin meget pessimistiske vurdering i tv i aftes om, at det endelige resultat kan blive dårligere end det, formandskabet har lagt op til.

Med hensyn til dagsordenen får statsministeren heller ikke opfyldt sit ønske fra Politiken Søndag, hvor vi kunne læse, at statsministeren ønsker, at vi nu skal være uenige i de store spørgsmål vedrørende EU. Her kan statsministeren altså ikke få nogen hjælp fra Venstre. Vi kunne ikke drømme om det, Socialdemokratiet gjorde i 1986, nemlig at sige nej til EU.

Vi kan ikke se noget alternativ til, at man træffer grænseoverskridende politiske beslutninger i fællesskab, og derfor siger vi ja til dagsordenen. Vi er endda medforslagsstillere, og det er vi tilfredse med. Specielt mener vi, det er væsentligt, at man ikke længere henviser til det danske udspil, men i stedet til det irske udspil, fordi det danske udspil jo er blevet forældet ved det irske udspils fremkomst.

Ellers vil vi godt sige ja tak til statsministeren til at få en ærlig debat, for det har Venstre efterlyst i årevis. Men vi mener, at regeringen har en særlig forpligtelse til at lægge op til den debat ved at være mere visionær i de taler, der bliver holdt her i salen og ude omkring i landet, og det savner vi stadig.

Afslutningsvis lidt om Enhedslistens forslag om motiveret dagsorden: Vi er sympatiske over for indholdet, og vi mener også, at hvis det irske forslag går igennem, vil det være meget fornuftigt at gennemføre en dansk folkeafstemning. Men vi mener ikke, man skal tage stilling her og nu, og derudover tror vi heller ikke på, det er særlig fornuftigt at tvinge regeringen til en folkeafstemning. Vi vil godt afvente resultatet og derefter tage en drøftelse med regeringen, men vores ønske er en dansk folkeafstemning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var dog en fantastisk udtalelse, Venstres ordfører kom med for et øjeblik siden. Venstre kan ikke drømme om at sige nej til noget af det, der måtte komme ud af en regeringskonference i EU-regi. Det er jo fantastisk, og det må være betryggende for regeringen at vide, at den har et sådant parlamentarisk bagland her i Danmark: Uanset hvad regeringskonferencen ender med, ligegyldigt hvilken retning resultatet peger imod, står Venstre last og brast med dem, der har forhandlet resultaterne – eller måske de manglende resultater – hjem.

Jeg synes, det er skuffende, og det er trist at høre, at det er på den måde, nogle politiske partier tager stilling til de konkrete ting, der måtte komme ud af en regeringskonference. I Dansk Folkeparti giver vi under ingen omstændigheder en blankocheck på EU-området, i hvert fald ikke til den nuværende regering og sandsynligvis heller ikke til den næste, der måtte komme. Vi vil tage stilling til de resultater, der kommer hjem, og jeg synes, Venstre burde gøre det samme.

Og så skal fru Charlotte Antonsen ikke slippe helt med hensyn til spørgsmålet om folkeafstemning. Hvad er det egentlig, Venstre mener? Vi har i den sidste uges tid kunnet høre ganske skiftende meldinger fra Venstre – gående fra, at nu måtte det stå klart, at det skulle siges klart og tydeligt, at der kom en folkeafstemning, og til, at der ikke kan tages stilling til spørgsmålet, før resultatet fra regeringskonferencen ligger fast. Hvad er Venstres holdning egentlig vedrørende regeringskonferencen? Kan vi ikke få et klarere svar?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var interessant at høre fru Charlotte Antonsens bedømmelse af det, der blev